

Disertační práce *Mythologie und Geschichte. Studien zur deutschen Prosa der Romantik und der frühen Nachkriegszeit (1945–1953)* se zabývá integrací mytologických prvků do literárního obrazu dějin. Hlavním předmětem je poválečná německá literatura, vzhledem k významu německého romantismu pro koncepci literárního mytologismu i pro interpretovaná díla je zařazena studie k romantickým konceptům mytologie. Úvodní diskuse ukazuje vývoj moderního pojmu mýtu od antropologických konceptů, jež shrnuje do kategorie 'mytické epistémé' (L. Lévy-Bruhl, E. Cassirer, M. Eliade), přes strukturální analýzu (C. Lévi-Strauss) až k historizaci pojmu mýtu v paradigmatech literární historie a „dějin idejí“, k nimž patří i preferovaný koncept G. von Graevenitze. Studie věnovaná romantismu ukazuje kontinuitu mezi ranými koncepty tzv. „nové mytologie“ (F. Schlegel, Schelling) a diskurzem o mýtu v pozdějších fázích (A. von Arnim, J. Grimm). Interpretace próz Heinrich von Ofterdingen F. von Hardenberga (Novalise), *Der goldne Topf* E.T.A. Hoffmanna a *Die Majorats-Herren* A. von Arnima dokládají kritickou recepci a dekompozici „nové mytologie“.

Část zaměřená na literaturu kolem r. 1945 analyzuje pojem mýtu v nacistické ideologické 'vědě' a literatuře. Ukazuje důležité tendence v esejistice poválečných let: snahu o očištění mytologie jako literárního prostředku, rekonceptualizaci mýtu jako zvláštní epistémé oproti vědecké racionalitě, výklady o démonické podstatě dějin. Průběžně sleduje vztah mytologizujících koncepcí k reflexi nacistické minulosti a ukazuje, že jen částečně byly argumentem dějinného eskapismu. Dále se zabývá poválečnou literárně dějinnou recepcí romantismu a ukazuje na absenci zřetele na estetické funkce „nové mytologie“.